

Pričevanja mladih:

Vodene duhovne vaje v tišini so bile ena (taka) posebna izkušnja zame. Nanje sem prišel mimogrede povabljen in sem sprejel, ker sem imel že dalj časa v mislih, da bi šel na neke tihe duhovne vaje. Prišel sem nanje z namenom, da rešim nek svoj osebni problem, a se je izkazalo, da tega ne bom počel tukaj. No vsaj takoj sem mislil tako. Šlo se je za moj odnos z Bogom. Si tiho, razmišljaš, poskušaš bit čim več iskreno z Njim. In ja, izkušnja je bila na mestu. Odstrla mi je en nov pogled na molitev in na Boga. Pokazala Njegovo silno ljubezen do nas. Drugače je, kot pri drugih molitvah,... Bolj intimno. Ja, se pojavijo tudi kake dileme, vprašanja in strahovi. A delam prav, a se pogovarjam sam s sabo, kaj naj počnem s to mislijo ali ta drugo mislijo,... A tu je bila potem naša voditeljica, ki nas je na pogovorih med molitvami spremljala in usmerjala, kar je bilo zelo dobrodošlo.

Lahko rečem, da se mi je preko teh duhovnih vaj malce odprl en drugačen svet miru in tišine z Bogom. Do teh duhovnih vaj sem se izredno težko v mislih umiril in bil le z Njim. Tu pa,... Je bilo to mogoče. Sem čutil Njega. Doživel Njegovo ljubezen do nas, iz katere mora izhajati vse, kar mi počnemo, vse naše odločitve, delo,... Je še ena dobra usmeritev življenja.

In dejansko mi ta usmeritev lahko pomaga pri težavi, s katero sem bil obremenjen ter pri celotnem življenju. **Urban**

Duhovne vaje so bile posebna izkušnja. Bog me je že od poletja vabil nanje. Razmišljala sem, da je čas, da spoznam kakšen bav-bav so DV v tišini in še tisti dan dobim listek s termini na Bledu. Listek sem gledala kar dolgo, oklevala ali grem ali ne. Pa sem pisala s Bernardi in potem je steklo naprej. Ob prihodu na Bled sem se umirila in vedela, da je to bila prava odločitev. S soudeleženkami smo se spoprijateljile, čeprav smo bile večino časa tiho. V krajših "točkah" nam je s. Bernarda vsak dan predstavila teologijo, ki smo jo že poznale od prej, pa vseeno se je slišalo kot novo. V urah molitve pa smo poskusile navezati osebni odnos z Bogom, kaj nam želi povedati skozi besede v sv. pismu. Sama sem v tem vikendu začutila kot da me varuje "očetova roka", da so moje skrbi odveč. On me spodbuja, da se odpravim dalje, da se ne potrebujem bati življenja in odločitev. **Blažka**

Duhovne vaje v tišini

Hm... Če bi mi kdo, kakšne 3 leta nazaj rekel za duhovne vaje v tišini, bi mu preprosto odgovorila: »Super, ti kar. To pač ni zame.«Razen tega, da moraš biti tiho, kar je bila prva ovira in zame milo rečeno misija nemogoče, niti nisem prav dobro vedela, kaj je to in za zakaj bi jaz to sploh potrebovala. No, vedela sem, da to ni nekaj za na kruh namazat, kaj bolj se pa s tem niti nisem ukvarjala.

Pa se je zgodilo, da sta šli na duhovne vaje v tišini dve prijateljici. Vsaka na svoje, čisto nepovezano. Navdušeni sta mi pripovedovali o tej izkušnji – ne vem kakšen pridevnik bi uporabila. Ampak izžarevali sta neko posebno veselje, mir, navdušenje. Nekaj kar bi bilo morda vredno izkusiti. (Zdaj vem, da je takrat skozi Njiju sijala Božja ljubezen.) Očitno sem bila takrat v ravno pravem stanju, da so njune besede padle na dobro zemljo. Ravno prav utrujena, ranjena, nekaj mi je manjkalo...

Zdaj po tretjih duhovnih vajah v tišini, ko sem v duhovnem življenju in duhovnem smislu še vedno čisto na začetku, bi rekla samo to, da je vredno. Ker na liniji s Svetim Duhom gre lažje. Manjkrat brcneš v prazno, manjkrat zalutaš. Pravijo, da je v slogi moč – in če si na isti strani kot Bog...

Nekaj misli, izsekov, utrinkov ...

Bog je prevelik kavalir, da bi se vsiljeval. Čaka, trka na srce, vabi, ljubi...

Tale verz iz pesmi mi je tako močan: »Govoril boš, ko bom jaz molčal, milosti delik«

Pri Bogu se godijo čudeži – to je 1x1 – še vedno in vedno znova.

Ene stvari ti postanejo neverjetno kristalno jasne. Ko spucaš umazana očala, slečeš starega človeka, se znebiš kamnitega srca in sprejmeš meseno srce, ko postaneš nova stvaritev, ko začutiš, da si sprejet, da si ljubljen, da si Božji otrok... Bogu namreč nič ni nemogoče! **Marinka**

Duhovne vaje v tišini so bile zame, kljub vsem začetnim strahovom in pomislekom, zelo milostne. Nikoli prej si nisem mislila, da je lahko tišina tako blagodejna. Preživljala sem jo z Gospodom in prinesla mi je mnoge milosti: notranji mir, sporočila ljubezni, ki jih je Bog šepetal mojemu srcu, občutja, da me Njegova ljubezen objema, da sem v Njem varna, dobra in sprejeta in da je bila tudi povezanost med nami prisotnimi na duhovnimi večja in polnejša kot bi bila, če bi lahko ves čas govorili. Vse ure molitve pa so mi predstavljale zajemanje iz studenca Božje milosti in počitek v objemu Njegovih žarkov ljubezni.

Mateja

Biti na osebno vodenih duhovnih vajah v tišini zame pomeni na novo sprejemati bližino in velikodušnost Boga, ki me ima neskončno rad. **Tina.**

Osebno vodene duhovne vaje v tišini so bile kratke, a so mi odprle povsem nov pogled na molitev. Izklopiti sebe, da lahko slišiš Boga, ni lahko. Skrbno izbrani svetopisemski odlomki, teološka razlaga, tišina in pogovor o molitvi so mi pomagali, da sem lahko sprejela, kar mi je Gospod v svoji neskončni ljubezni namenil dati.

Še enkrat hvala za čudovite duhovne vaje! **Urška**

Spomnim se, kako sta me pred leti dve prijateljici vabili na duhovne vaje v tišini. »V tišini?! Ne ne, vidve kar pojdita,« sem jima odgovorila. A že čez eno leto je v meni dozorela želja po takšnih duhovnih vajah. In sem šla. Najprej v Šentjernej, potem pa dvakrat na Bled.

Zame je to zelo močna izkušnja, ko se učim velikih reči: ponižnosti pred Gospodom, kakšna je pravzaprav veličina Boga, kako se prepustiti Njegovi zastonjski ljubezni, ... Težko bolj konkretno opišem, kar doživljam v sebi. Vem pa, da me takšen odmik napolni. Tu se zgodi nekaj izredno lepega za mojo dušo. Bog se je dotakne na poseben način – nežno in očetovsko – in ji razodeva drobce modrosti.

Duhovne vaje v tišini so mi dale slutiti, da naša vera skriva ogromne zaklade. Tu sem začela okušati, da gre za nekaj več – da Bog presega vse moje predstave. Zato takšno izkušnjo toplo priporočam vsakemu, ki išče globlji stik z Gospodom. Mogoče je koga tišine malo strah. Tudi mene je bilo, zato pa sem na prvo povabilo mojih prijateljic odgovorila nikalno. Sedaj pa se takšnih DV veselim in se vsakič znova v veselem pričakovanju sprašujem: Le kaj mi bo Gospod tokrat pripravil? **Kristina**

